

dringer, der gjøres i saa Henseende. Hvad Mening er der saa i at sige, at denne Plan kan ikke bruges, før Rigsdagen har havt Leilighed til at bestemme Størrelsen af hvert enkelt Lokale i Frilagerbygningen? Jeg gjen tager, at Bygningen, som den foreligger efter Planen, tilsteder i enhver Henseende fuldt ud den Benyttelse, som man nu formener kun kan finde Sted efter en Omarbejden. Den ærede Ordfører mente, at jeg havde erkendt, da jeg forrige Gang havde Ordet, at der skulde være indtraadt forandrede Forhold med Hensyn til Benyttelsen af Frilageret. Det har jeg ikke sagt et eneste Ord om. Frilagerne have, saa længe de have været paa Toldboden, været benyttede i dobbelt Ræ tning, dels til Gjenudførsel af Varer, uden at disse bleve undergivne Toldbehandling, dels paa den Maade, at man ved Ompan ning, Formindstelse af Emballage osv., har kunnet indføre Varerne med nogen Besparselse i Tolden. Denne anden Benyttelse er lige saa gammel som Frilagerne. I denne Hen seende er intet Nyt kommet frem. Det eneste Nye kan altsaa kun være, at den ærede Ordfører ikke før nu har kendt denne dob belte Benyttelse; i Virkeligheden er der intet Nyt dert. Skulde man nu finde, at Benyt telsen af Frilagerne til at staffe sig Told lettelser ved Indførsel af Varerne ikke er til stædelig, og vilde man ikke opmuntre denne Benyttelse, saa forekommer det mig, at det er gjennem ganske andre Forholdsregler, at man maa afværge den end ved at negte Fri lagerbygningen i det Hele. Hvor stor Benyttelsen af de nuværende Frilagre har væ ret til Gjenudførsel af Varer, derom skal jeg ikke kunne sige noget Bestemt, men for et Par Aar siden, da jeg erhyndigede mig derom, gif Oplysningerne ud paa, at omtrent $\frac{1}{3}$ blev gjenudført. Det forekommer mig at være en let forstaaelig Ting, at den Benyttelse af Frilagerne, at man paa dem sælger Varerne til Gjenudførsel, vil man heller ikke kunne vente skal kunne finde Sted i noget syn der lig stort Omfang, saalænge Frilageret bestaar af de usle Rum i den gamle Toldkammer bygning. Man vil derimod netop kunne vente, at den Benyttelse af Frilageret, som jeg for mener er Hovedbenyttelsen deraf, vil tage til, naar der staffles anstændige Lokaler til denne Handelsomsætning af Varerne, og de Lokaler, der nu ere til Stede, vil Ingen, der kender dem, kunne kalde anstændige til et saadant Brug.

Berg: Det er Vendingforslag under Nr. 96, jeg ønsker at ontale. Naar det Mindretal, for hvilket jeg fører Ordet, ikke har kunnet slutte sig til Flertallets Indstil

ling, skyldes dette saglige Grunde. Vi kunne ikke se rettere, end at Frilageret, saaledes som det er foreslaaet, og saaledes som det bevislig vil blive indrettet, er en overmaade nyttig Foranstaltning. Jeg er overbevist om, at 19 af 20 Grosstister i Kjøbenhavn ville være Rigsdagen taknemmelige, hvis den kunde staffe dem Frilageret lovlig bevilget. Der er naturligvis Adskillige, som have særlig Interesse af Frihavnen, og som særlig ere knyttede til den mere end til Fri lageret, og som altsaa kunde sætte Pris paa, at Frilageret bliver udsat for lige som at bruges som en Murbrækker mod Betænelighederne ved Frihavnen; men det er underordnede eller sideordnede Hensyn, det er kun Vihensyn. Set fra et aabent, ærligt og sagligt Forhandlingsstandpunkt, fra selve Bevillingsprincippet, har dette Mindretal, hvortil jeg hører, ikke kunnet finde nogen som helst Grund til at negte Bevillingen af de 400,000 Kr., som det ærede Flertal foreslaar udstemte under Nr. 96. Vi mene tvært imod, at jo hurtigere Frilageret kunde blive færdigt i det projekterede Omfang og med Smøbekommen i Henseende til Indretningen oversfor de mindre Grosstister, desto mere taknemmelig vil den kjøbenhavnske Handels stand være mod Bevillingsmyndigheden. Man kunde saa meget lettere gjøre dette, som Leieudgifterne, efter hvad der er forhandlet om denne Sag, forudsat at Frilagerummene i det væsentligste benyttes Aaret rundt, kunne dække Omkostningerne fra Statskassens Side, og da det er et Foretagende, der kun kan udføres af Staten, er der Grunde for paa saadanne Vilkaar og under saadanne Omstændigheder at række Haanden til Opfyldelse af Duffer, som have et saa berettiget Grundlag og saa vidt et Omfang. Jeg er ikke antikjøbenhavns i den Forstand, at jeg paa nogen Maade vilde være med til positivt at negte berettigede Krav fra Hovedstadens Side. Denne Hovedstad er forment lig den største i Verden — i alt Fald paa saa Undtagelser nær — i Forhold til Lan dets Befolkning. Det vilde være en Ulykke for Landet, hvis den ikke kunde bevare det Opland, den har uden for Landet, og Fri lageret vilde efter min Formening bidrage til at bevare og maasse yderligere udvikle Oplandet udenfor Landet til Ulempe for Ingen og uden Præjudice for Statskassen. Jeg har ikke Ret til at gaa dybere ind paa den Diskussion, der herom er ført, men vi have af disse saglige Grunde ikke kunnet i dette Spørgsmaal gaa til positiv Negtelse. Naar nu imidlertid Forslaget er fremsat, og vi skulle sige vor Stilling til Sagen ei blot saglig, men ogsaa konstitutionelt, da bliver